

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5C/334/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315210331
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5315210331.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Č a d c i Mgr. Andreou Kubjatkovou v právnej veci žalobcu Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, IČO: 30 794 536, Matičné námestie 1617, 022 01 Čadca, proti žalovanej U. J., N. F., Q.. XX.XX.XXXX, U. XXX XX Č. I. F., J. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 912,83 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovanej súd **p r i z n á v a** náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca svojím návrhom podaným na súd dňa 13.11.2016 žiadal súd, aby zaviazal žalovanú zaplatiť mu titulom náhrady škody sumu 912,83 € do 15. dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobca vo svojom návrhu uviedol, že rozsudkom OS Čadca spisová značka 5P/128/2002-27 zo dňa 26. 9. 2003 bolo otcovi uložené prispievať na výživu maloletej X. sumou 2.000,-- Sk mesačne, maloletého N. 1.500,-- Sk mesačne a maloletého J. sumou 1.000,-- Sk mesačne. Keďže otec si neplnil vyživovaciu povinnosť, matke bolo rozhodnutím zo dňa 13.3.2006 priznané náhradné výživné. Rozhodnutiami žalobcu č.sp. NV 06/02443/02 a NV 06/02443/03 zo dňa 19.5.2006 bolo priznané náhradné výživné na maloletého N. vo výške 1.500,-- Sk, na maloletého J. J. vo výške 1.000,-- Sk. Rozhodnutím žalobcu číslo NV 06/02443/06 a NV 06/02443/07 zo dňa 2.10.2007 bolo rozhodnuté, že nárok na náhradné výživné pre N. G. J. zaniká, keďže neboli preukázané skutočnosti rozhodujúce na trvanie nároku na náhradné výživné žalovanou. Žalovaná voči týmto rozhodnutiam odvolanie nepodala. Žalovaná poberala v období od 1.2.2005 do 31. 10. 2006 náhradné výživné poskytované žalobcom z dôvodu neplnenia si jeho vyživovacej povinnosti. Podľa § 12 ods. 1 Zákona č. 452/2004 bol povinnou osobou otec maloletých detí Z.. G. J., za ktorého žalobca poskytoval náhradné výživné, a preto žalobca pristúpil k uplatneniu si náhrady za takto poskytované náhradné výživné u Z.. G. J.. Rozhodnutím žalobcu č. NV 06/2443/06 zo dňa 2.2.2007 bola Z.. G. J. uložená povinnosť uhradiť náhradu za poskytnuté náhradné výživné za obdobie od 1.12.2005 do 31.10.2006 v sume 27.000,-- Sk (911,83 €), a penále 20 % v sume 6.875,-- Sk. U JUDr. Margity Rojčekovej sa proti povinnému Z.. J. viedlo exekučné konanie na vymoženie pohľadávky 912,83 €. Keďže rozhodnutie o náhradnom výživnom nadobudlo právoplatnosť do 30.6.2008, a penále neboli zaplatené, povinnosť zaplatiť penále zanikla. Dňa 24. 2. 2015 bola žalobcovi doručená Z.. J. žiadosť o zastavenie exekúcie a vrátenie finančných prostriedkov, ako aj návrh na obnovu konania vedeného pred Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci pod číslom 06/02443/6. Súčasťou žiadosti bolo uznesenie OS Čadca číslo konania 1Nt 3/2014 zo dňa 31.10.2014, trestný rozkaz OS Čadca 2T/138/2011 zo dňa 30. 11. 2011 a potvrdenie spoločnosti W., Y..N..K., K. R. zo dňa 19.5.2009. Žalobca oslovil právneho zástupcu bývalého zamestnávateľa Z.. J. za účelom overenia si ním uvádzaných skutočností, v tomto mu doručil doklady, z ktorých mal súd zistené, že zamestnávateľ

Z.. J. vykonával na základe uznesenia OS Ostrava č.j. 90E/149/2005-19 zo mzdy od mája 2006 zrážky, ktoré boli deponované, a po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia boli dňa 18.9.2007 vo výške 4.149,24 € odoslané na účet matky - žalovanej. Z toho teda vyplýva, že žalovaná v rozhodnom období poberala náhradné výživné od žalobcu, a zároveň jej bolo vyplatené aj na základe súdneho výkonu rozhodnutia vedeného OS Ostrava pod spisovou značkou 90E/149/2005, teda náhradné výživné poberala dvakrát. Túto skutočnosť potvrdzuje aj právoplatný trestný rozkaz OS Čadca 2T/138/2011, ktorým bola žalovaná uznaná vinná z prečinu krivej výpovede a krivej prisahy. Keď v konaní vypovedala, že otec nie že by prestal platiť, on vôbec neplatil. Teda zamĺčala žalobcovi skutočnosti, že budú vykonávané zrážky zo mzdy Z.. J., o ktorých vedela už počas poberania náhradného výživného od žalobcu. Rozhodnutím žalobcu číslo CA2/OMN NVAŠSD/SOC/2015/49248/0001 zo dňa 19. 6. 2015 bolo žalovanej podľa § 10 ods. 1 Zákona č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom uložená povinnosť vrátiť neprávom vyplatené náhradné výživné za obdobie od 1.12.2005 do 31.10.2006 v sume 912,83 €, ktoré bolo rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny číslo ÚPS/ÚS1/SSVOPHNSSD/SOC/2015/7568-003DE zo dňa 25.8.2015 zrušené. Žalobca sa o vzniku škody dozvedel dňa 24. 5. 2015, objektívna lehota na uplatnenie práva na náhradu škody sa premlčí, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne za 10 rokov odo dňa, kedy došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Žalovaná sa obohatila na úkor štátu, čím bola žalobcovi protiprávnym konaním spôsobená škoda vo výške 912,83 €, preto navrhujú návrhu vyhovieť.

3. Žalobca súdu predložil tieto dôkazy: rozsudok Okresného súdu v Čadci 5P/128/2002-27 zo dňa 26.9.2003, žiadosť o náhradné výživné zo dňa 13.3.2006, rozhodnutia ČSP NV 06/02443/03, NV 06/02443/02 zo dňa 19. 5. 2006, doručenky o doručení týchto rozhodnutí žalovanej, rozhodnutie č. NV 0602443/06, NV 0602443/07 zo dňa 2.7.2010, plus doručenky od týchto rozhodnutí, rozhodnutie NV/0243/06 zo dňa 2.2.2007 o uložení povinnosti Z.. J. uhradiť náhradu za poskytnuté náhradné výživné a penále, žiadosť Z.. J. o zastavenie exekúcie o vrátenie finančných prostriedkov, uznesenie OS Čadca 1 Nt 3/2014-52 zo dňa 31. 10. 2004, platobný rozkaz Okresného súdu v Čadci 2T/138/2011 zo dňa 13.11.2011, potvrdenie firmy W., Y.N.K., K. R., odpoveď Ing. Jiřího Hanáka na žiadosť o súčinnosť, odpoveď EIFFAG CONSTRUCTION Česká republika zo dňa 9.3.2011 o pravidelnom zrážaní dlžného výživného Z.. J., Uznesenie Okresného súdu v Ostrave 90E 149/2005 zo dňa 16.5.2006, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci číslo CA2OHN_NVAŠSD/SOC/2015/49248-0001 zo dňa 19.6.2015 o povinnosti žalovanej vrátiť neprávom vyplatené náhradné výživné vo výške 912,83 €, ako aj rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č.j. ÚPS/ÚS1/SSVOPHNSSD/SOC/2015/7568/003DE zo dňa 25.8.2015, ktorým bolo predchádzajúce rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 19.6.2015 zrušené ako nezákonné, žiadosť o stanovisko k dožiadaniu Z.. J. č. 2 - odpoveď Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR.

4. Odporkyňa vo svojom odpore voči platobnému rozkazu uviedla, že v roku 2006 sa jej zvýšil príjem, preto jej bolo náhradné výživné odňaté. Prvé peniaze jej boli zaslané až v septembri 2007, kedy už náhradné výživné nepoberala, a preto ani nemala povinnosť toto oznámiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci, túto povinnosť mal Z.. J.. Poukazovala na zrušujúce rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline, kde Ústredie uviedlo, podľa akého zákona sa malo postupovať. Keďže prvé peniaze jej boli zaslané až v roku 2007, nemohla vedieť, ako prebieha exekúcia v roku 2006. Navrhovateľ postupoval podľa iného zákona.

5. Žalovaná súdu ako dôkaz predložila rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave zo dňa 25.8.2015.

6. Zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že žalobca sa domáha náhrady škody vo výške 912,83 €, ktorú spôsobila žalovaná porušením právnej povinnosti tým, že protiprávne v roku 2007 presne 18.9.2007 prijala plnú sumu dlžného výživného od povinného otca Z.. J. na maloleté deti N. G. J. bez toho, aby si splnila informačnú povinnosť podľa § 8 Zákona č. 452/2004 Z.z. o náhradnom výživnom v znení platnom a účinnom v čase rozhodovania, čím spôsobila žalobcovi na majetku škodu. Žalovaná za rozhodné obdobie od 1.12.2005 do 31.10.2006 poberala náhradné výživné ako od úradu, t.j. od žalobcu, aj od povinného, teda dvakrát. Pokiaľ Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny zrušilo rozhodnutím zo dňa 25.8.2015 rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci zo dňa 19.6.2015, nové rozhodnutie vo veci nevydali, a postupujú podľa usmernenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny, ktoré súdu predložili. Žalovaná podala návrh na exekúciu aj v Českej republike, kde bol povinný otec maloletých detí zamestnaný, na základe čoho oni vykonávali zrážky, a túto skutočnosť zo strany žalovanej oznámenú nemali. Zrážky boli podľa predpisov českého práva deponované, vykonávajú sa od

mája 2006, aj keď jej neboli vyplácané, musela mať o nich vedomosť, keďže podala exekúciu v Českej republike. Žiadajú, aby súd návrhu vyhovel. Žalovaná porušila povinnosť podľa § 8 ods. 1 Zákona č. 452/2004 Z.z. o náhradnom výživnom.

7. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že zákon neporušila, výživné jej bolo priznané podľa zákona, splnila všetky podmienky, podala aj návrh na exekúciu, najskôr Slovenskej republike, keďže otec detí pracoval v Čechách, musela ju podať v Českej republike. Nevie, ako žalobca dospel k tomu, že mala vedomosť o tom, že otcovi detí bolo v Českej republike sťahované výživné, ona o tom vedomosť nemala. Oznamovaciu povinnosť neporušila, keďže prvé peniaze jej prišli až v roku 2007, kedy už túto povinnosť nemala. Výživné nepoberala neoprávnene, otec vedel, že mu depozitne sťahujú výživné, ona o tom nevedela. V roku 2008 sa zmenil Zákon o náhradnom výživnom, kde nebolo určené, od koho sa bude požadovať vrátenie výživného. Žiada žalobu zamietnuť, v tom čase nemala informačnú povinnosť, keďže náhradné výživné nepoberala, a nevedela o tom, že sa otcovi sťahuje do depozitu.

8. Súd vykonával najmä dôkazy smerujúce k sporným bodom, a to výsluchom účastníkov, oboznámením sa s celým spisovým materiálom, nakoľko nesporné body nepovažoval za potrebné dokazovať, nemal dôvodnú pochybnosť o pravdivosti zhodných tvrdení strán vychádzajúc aj z objektívnych dôkazov, z rozhodnutí úradu, súdu.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci odbor sociálnych vecí a rodiny rozhodnutím zo dňa 19.6.2015 rozhodol podľa § 10 ods. 1 Zákona č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom, že žalovaná ako poberateľka náhradného výživného je povinná vrátiť neprávom vyplatené náhradné výživné za obdobie od 1.12.2005 do 31.10. 2006 v sume 912,83 € do 15. dní od právoplatnosti rozhodnutia, a to z dôvodu, že úhradu výživného od povinnej osoby zamlčala, a zároveň v tom istom období poberala náhradné výživné. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalovaná odvolanie, v ktorom uviedla, že prvé výživné jej bolo zaslané na účet až v mesiaci september 2007, kedy už náhradné výživné nepoberala, a preto splnila všetky podmienky na poskytovanie náhradného výživného. Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny ako odvolací orgán rozhodnutie v celom rozsahu zrušil ako nezákonné. Vo svojom odôvodnení uviedol, že dňa 13.3.2006 žalovaná podala žiadosť o poskytnutie náhradného výživného, ktorú po posúdení splnenia podmienok nároku na náhradné výživné úrad uznal, a rozhodol o priznaní náhradného výživného pre oprávnené osoby vo výške 2.500,- Sk od 1.12.2005. Od 1.11.2006 bolo poskytovanie náhradného výživného zastavené z dôvodu presiahnutia 2,2-násobku sumy životného minima. Povinnej osobe úrad uložil povinnosť uhradiť náhradu za poskytnuté výživné vo výške 912,83 €, pričom povinná osoba podala na úrad žiadosť o zastavenie exekúcie a vrátenie finančných prostriedkov. Úrad zistil, že účastníčke konania bolo vyplatené výživné za obdobie, za ktoré sa poskytovalo aj náhradné výživné. Úrad preto rozhodnutím zo dňa 19.6.2015 rozhodol podľa § 10 ods. 1 Zákona č. 201/2008 o náhradnom výživnom, o vrátení neprávom poskytovaného náhradného výživného v sume 912,83 € za obdobie od 1.12.2005 do 31.10.2006. Ústredie poukázalo, že podľa § 16 ods. 3 Zákona č. 201/2008 o náhradnom výživnom pohľadávka, ktorá vznikla z poskytovaného náhradného výživného do 30.6.2008 sa vymáha podľa zákona účinného do 30.6.2008, ktorým bol Zákon č. 452/2004 Z.z., a nie Zákon číslo 201/2008 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť až dňom 1.7.2008, a podľa ktorého úrad nesprávne rozhodol o povinnosti žalovanej vrátiť neprávom poskytované náhradné výživné. S poukazom na § 8 ods. 1 a § 11 Zákona č. 452/2004 Z.z. malo ústredie preukázané, že žalovanej boli finančné prostriedky zaslané až v mesiaci september 2007, t.j. v čase, keď jej náhradné výživné už nebolo poskytované, a teda nebolo možné konštatovať, že účastníčka konania poberala počas poskytovania náhradného výživného aj výživné od povinnej osoby, a že si nespĺnila svoju informačnú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o náhradnom výživnom. Povinná osoba mala vedomosť o tom, že úrad poskytoval náhradné výživné, a z toho dôvodu jej vznikla aj povinnosť poskytnuté náhradné výživné úradu vrátiť. Pred vydaním rozhodnutia dňa 5.4.2006 úrad povinnú osobu vyzval, aby sa vyjadrila, či si bude plniť výživovaciu povinnosť voči oprávneným osobám, pričom na výzvu úradu sa povinná osoba písomne vyjadrila, ale platenie výživného nepreukázala. Povinnej osobe ako účastníkovi konania úrad doručil aj rozhodnutie o priznaní náhradného výživného. Ak povinná osoba výživné platila, mala to úradu podľa § 8 ods. 1 Zákona č. 452/2004 povinnosť úradu oznámiť túto zmenu. Keďže rozhodnutie nebolo vydané v súlade so Zákom č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom, ústredie rozhodnutie úradu zo dňa 19.6.2015 zrušilo.

10. Z vykonaných dôkazov mal súd ustálený sporný a nesporný skutkový stav:

11. Podľa § 151 ods. 2 CSP, § 186 ods. 2 CSP súd vychádzal zo zhodných tvrdení strán, nemal dôvodnú pochybnosť o ich pravdivosti, zhoda bola potvrdená aj objektívnymi dôkazmi. Za nesporné súd v konaní považoval: rozhodnutiami žalobcu zo dňa 19. 5. 2016 bolo žalovanej priznané náhradné výživné od 1.12.2006 z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti otca voči maloletému N. G. J.. Rozhodnutím žalobcu zo dňa 2. 7. 2010 bolo rozhodnuté, že návrh na náhradné výživné na maloleté deti od 1. 11. 2006 zaniká. Voči otcovi sa viedlo exekučné konanie na Okresnom súde v Ostrave 90E/149/2005, na základe ktorého mu zamestnávateľ strhával zrážky zo mzdy od 5. mesiaca 2006, ktoré boli odoslané na účet matky v 9. mesiaci 2007. Rozhodnutím žalobcu zo dňa 19. 6. 2015 bola žalovanej uložená povinnosť vrátiť neprávom vyplatené náhradné výživné za obdobie od 1. 12. 2005 do 31. 10. 2006 v sume 912,83 €. Rozhodnutím Ústredia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny bolo toto zo dňa 25. 8. 2015 bolo toto rozhodnutie zrušené. Sporné medzi stranami bolo, že žalobca tvrdil, že žalovaná mu spôsobila škodu, keďže náhradné výživné poberala nezákonne dvakrát, aj od žalobcu, aj od povinného. Žalovaná, naopak, poprela, že porušila svoju povinnosť, keďže v roku 2006 sa jej zvýšil príjem, náhradné výživné jej bolo odňaté. Prvé peniaze na základe exekúcie jej boli zaslané až v novembri 2007, a v tomto čase už nemala oznamovaciu povinnosť voči žalobcovi, keďže nepoberala náhradné výživné. Podľa nej náhradné výživné poberala zákonne.

12. Podľa § 8 ods. 1 Zákona č. 452/2004 Z.z. žiadateľ a povinná osoba informujú príslušný orgán o každej zmene skutočnosti, ktorá je podľa tohto zákona rozhodujúca na vyplácanie náhradného výživného bez zbytočného odkladu, najneskôr do ôsmich dní odo dňa zmeny skutočnosti. Nesplnenie tejto povinnosti zo strany žiadateľa je dôvodom na zastavenie výplaty náhradného výživného.

13. Podľa § 11 Zákona č. 452/2004 Z.z. ak príslušný orgán rozhodne o zastavení výplaty náhradného výživného podľa § 10 ods. 1 písm. a), b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/452/20050101>>, alebo rozhodne o zmene výšky náhradného výživného podľa § 10 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/452/20050101>>, súčasne rozhodne aj o povinnosti žiadateľa vrátiť poskytnuté náhradné výživné alebo jeho časť za obdobie, v ktorom mu nepatrilo. Ak po výzve nedôjde do 15 dní k vráteniu náhradného výživného, ktoré žiadateľovi nepatrilo, príslušný orgán môže túto pohľadávku započítať s náhradným výživným splatným v ďalšom období.

14. Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 201/2008 Z.z. o podaných žiadostiach o náhradné výživné, o ktorých sa nerozhodlo do 30. júna 2008, sa rozhodne podľa tohto zákona.

15. Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

16. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú:

- a) porušenie právnej povinnosti,
- b) existencia škody,
- c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou,
- d) zavinenie.

17. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Táto protiprávnosť môže byť len výsledkom činnosti ľudí, k porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, aj v súlade s rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 25. 8. 2015, ktorým bolo zrušené rozhodnutie úradu zo dňa 19.6.2015, že súd nemal preukázané, akú právnu povinnosť porušila žalovaná. Pokiaľ zástupkyňa žalobcu uviedla, že podľa § 8 ods. 1 Zákona č. 452/2004 Z.z. porušila informačnú povinnosť, nakoľko v rozhodnom období od 1.12.2005 do 31.10.2006 poberala náhradné výživné, a podľa ich informácií, keďže podala návrh na výkon rozhodnutia v Českej republike, musela vedieť aj o tom, že sa povinnému vykonávali zrážky z jeho mzdy, ktoré boli deponované podľa predpisov českého práva, tieto sa vykonávali už od mája 2006, aj keď boli vyplatené až v septembri 2007. Súd má zato, že nakoľko žalovanej bolo výživné vyplatené až v mesiaci september 2007, kedy jej už nebolo poskytované náhradné výživné, teda nemožno jednoznačne konštatovať, že počas poskytovania náhradného výživného poberala výživné aj od povinnej osoby, keďže toto výživné jej bolo poskytnuté až 11 mesiacov po tom, čo jej zaniklo právo poberať náhradné výživné. V zmysle § 8 ods. 1 Zákona č.

452/2004 Z.z. bol povinný ako žiadateľ, tak aj povinná osoba informovať príslušný orgán o každej zmene, ktorá je rozhodujúca pre vyplácanie náhradného výživného. Nakoľko povinný mal vedomosť o tom, že sú mu od mája 2006 vykonávané zrážky zo mzdy detonované na účte, bolo jeho povinnosťou informovať úrad o tejto zmene. Nešlo o povinnosť žalovanej, keďže v tomto období už náhradné výživné nepoberal, a nemala vedomosť o tom, že povinnému sú vykonávané zrážky zo mzdy a deponové na účte.

19. Z dôvodu, že súd nemal preukázané porušenie právnej povinnosti zo strany žalovanej ako základný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, ktoré všetky predpoklady musia byť splnené kumulatívne, súd návrh zamietol v celom rozsahu.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 CSP. Nakoľko mala žalovaná v konaní plný úspech, súd jej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolanie je možné podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Čadca písomne dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.